

IMPULS

NR. 4 SEPTEMBER 1988 17. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Efteråret	1
Spejder prolog	2
Glæde	3
Symbolik	4
Masker	4
Skruen	4
Meditation	5
Gildemesterstævnet ..	6
Dine børn	7
Hvis jeg skulle leve mit liv om ...	8
Med m/f Dr. Ingrid	8
Landsgilderrådet	9
Vær beredt	9
Vi trækker stregen	9
Styrke eller svaghed .	10
Du skal aldrig ærgre dig	11
Problemer	11
Godt er med varmhånd	12
Skønhedsråd	13
Gratis glæder	13
Vi er mennesker	14
Små blomster	14
Spejderhøjskolen	15
Prov.journalister	16

EFTERÅRET LIGGER FORAN OS

HOJSKOLEN ROLD SKOV Spejderhøjskolen - for alle

På side 15 har vi omtalt Højskolen Rold Skov. Læs artiklen, og giv gildebrødrene et hurtigt, godt tilbud.

Spejderhøjskolens tilbud er et af mange tilbud til gildebrødrene i den kommende periode.

Traditionelt er der i gilderne en stor aktivitet i efterårsperioden. Det er i denne periode at enkeltgilderne kaster sig ud i nye programmer, man har en dejlig lang sæson foran sig.

Vinterens **basiskursus** er begyndt, deltagere har fået det første brev fra Kursusudvalget (KU). Østholdet starter med **PÅ-VEJ-SEMINAR** allerede den 1 oktober i Hillerød-gildernes hus, Vestholdet starter op den 5 november i Horsens.

De mange kursister har en dejlig vinter foran sig. - God fornøjelse.

red.

SPEIDER PROLOG

Du undres vel på hva et speiderliv er når du ser denne myldrende flokk av jublende gutter fra fjern og fra nær som har denne saken så inderlig kjær at bare det halve er nok.

Om du leste og så - og studerte deg grå så ville du aldri den visdommen få som løser ditt spørsmål og gir deg et svar på hva speiderliv var.

Å fange dets drømmer - det prøvde du vel.

Du trodde du klarte det nok.

Du analyserte en speidergutts sprell og prøvde å følge ham morgen og kveld på tur med patrulje og flokk.

Du tenkte vel ditt når et løfte ble gitt, studerte et liv som var freidig og fritt.

Men aldri vil noen oppleve å se hva speiderliv virkelig ble.

Så møter du gutten i speidernes drakt og hører hans jubel og sang.

Du aner der en egen slags makt som får denne gutten så uforsagt å følge sin vei selv om løypa er lang.

Du ser ham med hast bruke linen i kast ser lysning av bål når patruljen har rast. Kompasset og kartet - ja løypa du ser og undres: Er speiderliv mer ?

De lærer forbindelse og plastring av sår, behandler et tau som en mann.

De koker sin mat når i skauen de går og bærer sitt telt til de leiren sin slår og skogtjern og blånende vann.

Og mens årene vek, han deltok så sprek i sommerens idrett og vinterens lek.

Du ser det og tenker: at dette vel er hva et speiderliv virkelig er.

Men da må jeg si deg at det som du så og trodde at speiderliv var, det var kun det ytre som alle kan få. Det er bare noen som klarer å nå der inn hvor en lysende stjerne så klar skal vise for deg den eneste lei som fører fra menneskers myldrende vei. Og stjernen er TROEN som lysende klar forteller hva speiderliv var.

For det som vi lærer med kropp og med hånd, er noe enhver kan få lært. Men leken som tente mitt sinn og min ånd,

den knytter meg fast med de sterkeste bånd, så speiding blir vakkert og kjær. Og speidingen vil få tenne sin ild så lenge det finnes en speidergutt til. Og speidingen vil være til jeg ikke ser noen speidergutt mer.

Hva speiderliv var ? Det er vennskap min gutt !

Det er drømmen om alt vi skal nå !

Det bedste i verden vil seire til slutt så det som dårlig i stumper blir brutt og ikke til hinder vil stå !

De minner du fikk da som speider du gikk,

vil vise en vei for ditt undrende blikk, og veien blir rett når du går blant oss her og viser hva speiderliv er.

fra GILDEBLADET

St. Georgs Gildene i Norge

På grund af en ombryderfejl i IMPULS nr. 3 bringer vi her igen »Speiderprolog« fra det norske blad: Gildebladet.

GLÆDE

5. minutters Sct. Georg

Da jeg sagde ja til at holde 5. minutters Sct. Georg, besluttede jeg mig til at lade være med at tale om problemer, dem synes jeg, vi hører nok om i denne tid.

Nej, det skulle være om noget glædeligt. Der er så meget, man kan glæde sig over, hvis man giver sig tid, tænkte jeg.

Så standsede jeg ved ordet glæde og begyndte at tænke - for en ting er ordet glæde - noget andet er, hvad man lægger i det, og hvad den dybere mening med ordet er.

Hvornår føler man egentlig glæde?

Pludselig følte jeg mig lidt i vildrede.

Det er meget forskelligt, hvad vi bliver glade for eller føler glæde over.

Er du sulten og fattig - vil den største glæde være at få noget at spise.

Er du mæt - og nogen tilbyder dig mad, kan du i værste fald føle dig irriteret, navnlig hvis de byder dig en gang til.

Nej, det er ikke de samme ting vi bliver glade for.

Glæde er noget underligt noget. Man kan gå og føle sig glad, og pludselig sniger en underlig vemodig stemning sig ind i ens sind, og man tænker - kan jeg egentlig tillade mig at være glad, når så mange andre har det dårligt?

Eller tør du være glad - der kommer nok noget og ødelægger det gode humør, hvis du bliver for overmodig.

Vi har vel allesammen et ønske om at være glade.

Jeg tror nok, man selv kan gøre lidt for at hæve humøret, hvis det er langt nede.

Jeg plejer at bruge den med at synge alle de fædrelandssange, jeg kan udenad, hvis der har været noget, der har plaget mig. Det virker til de fleste tider.

Alle har vel en eller anden metode til at hive sig selv op ved håret.

Glad - glæde - glædeligt

Det er tre gode ord, hvis vi tør bruge dem og husker at lukke op for alt det, der er omkring os.

Det er forår, ja næsten sommer, bogen er sprunget ud - fuglene har bygget rede - og har travlt med at forøge familien.

Blomsterne står med de smukkeste farver og smiler til os - jo, der er nok at være glad over.

Hvad med at plukke en buket til en, der ellers ingen blomster får - eller ikke selv kan gå ud i naturen og se dem.

Gør du det, vil du opdage, at den største glæde man opnår, er glæden ved at glæde andre.

Det får mig til at tænke på, at der er et brev, jeg skal ha' skrevet, det må jeg se at få gjort - for det er svært at være glad med en dårlig samvittighed.

Det er også for dårligt, at man ikke får gjort den slags - og samtidig ikke kan forstå andre ikke gør det.

Det får mig til at tænke på et digt af den norske digter J. Throne Holst:

Det var ej de ting, du gjorde
men dem du la' ugjort ned,
som volder den store angst
og stjæler din nattefred.

De varme ord du glemte,
den nød du gik kold forbi,
de breve du aldrig sendte,
de spøger ved nattetid.

Den sten du kunne ha' lettet
med din bror i fælles sag,
det råd som du ej fik givet,
for du havde så travlt den dag.
Det elskende tryk af din hånd,
de muntre små tjenesters elv,
som du aldrig gav tid til at strømme
for du havde nok i dig selv.

Jeg synes, det er et digt, der er godt at
tænke lidt over - og tage ved lære af.

Nå, men det er godt, at så mange har
taget sig tid til at gå til friluftsgildehal -
det er glædeligt.

Lad os alle glæde os over at være
sammen på dette dejlige sted, hvor vi
rigtig kan nyde naturen og samværet
med hinanden.

SYMBOLIK

Der kan lægges en hel del symbolik i et
billede som overstående.

Blandt andet kan man jo sammenligne det
med Sct. Georgs Gilderne i Danmark: Den
solide stamme, grenene, kvistene og blad-
ene, alle er afhængige af hinanden. Ikke
een del kan undværes, når træet skal trives,
ikke en gren kan rives af, uden at træet
såres, ikke et blad kan undværes, om træet
skal kunne ånde rigtigt.

Måtte vi dog bare af og til tænke over det.

MASKER

Der kommer de andre,
på med masken,
glad - morsom - frisk.

Der kommer nogle andre,
på med masken,
trøstende - beroligende - opmuntrende.

Der kommer far og mor,
på med masken,
glad - tilfreds - opmærksom.

Der kommer ingen,
af med masken,
afreagere - tænke - græde.
ukendt forfatter

SKRUEEN

En engelsk historie handler om en lille skrue
i et stort skib, der er på vej over Atlanten.
Skrueen holder stålpladerne på plads sam-
men med mange andre; men pludselig
mærker den, at den er ved at gå løs. Den
siger til de andre: »Nu falder jeg af!« De
andre skrueer ved siden af siger: »Hvis du
falder af, gør vi det også; og så vil pladen
falde af, så skibet - og vi - vil gå til grunde
med alt materiel og mandskab«.

Rygtet breder sig hurtigt til alle dele af
skibet, lige fra den mindste skrue til den
største bolt. Alle bliver enige om at sætte en
adresse igang til den lille skrue om at holde
ud. Det smigrer skrueen, og den gør alt, hvad
den kan for at blive på sin plads.

- Skibet kom sikkert til land igen.

Hvis vi overfører denne historie på gilde-
bevægelsen, betegner gilderne skibet,

grupperne stålpladerne og de enkelte gildebrødre de mange skruer.

Enhver gildebror - du og jeg - har et medansvar for gruppe og gilde, akkurat som skruerne har det for plade og skib. Ved vort frivillige medlemskab er vi alle gået ind for at arbejde for gildebevægelsens formål. Derfor bør det ikke først og fremmest gælde om, hvad glæde og udbytte man selv oplever ved sit medlemskab, ej heller skal det være afgørende, om man selv konstaterer positive resultater af sin indsats; og man skal heller ikke lade sig hæmme af mulig kritik eller irritation af andres adfærd, men trolig og trofast søge at gøre sit bedste for gildearbejdet, ihukommende at en enkelt lille skrues svigten kan smitte . . .

MEDITATION

Tanker ved advent

Den tyske skuespiller og sceneforfatter Kurt Götz skrev:

»Vi er lærde nok,

hvad vi mangler er glæde.

Hvad vi behøver er håb.

Hvad der er nødvendigt for os er tillid.

Hvad vi længes efter er et lyst sind.«

Når vi i dag betragter børn og unge, er det påfaldende, at vore børns generation ikke har lært at le. Dette synes uforståeligt for os ældre, generationerne fra to verdenskrige, to inflationer og økonomiske kriser og to sulteperioder. For vi børn af disse politiske, økonomiske og samfundsforvirrede årtier har fra vore forældre, og også fra vore lærere fået en skat med os, nemlig vor ubesværede, glade og muntre barndom. Når vi tænker efter, undrer vi os over, at vore forældre ikke har besværet os med deres sorger, nød og ængstelse. De har lært os at være glade, har lært os at le og at

feste. Ingen forsøgte i adventstiden at fortælle børn om nød, når de fik deres julegaver, slet ikke kunne glæde sig derover og fik en dårlig samvittighed - således som det for få år siden er gået vore børnebørn i skolen, og hvor vi så havde mas med at gøre dem begribeligt: I **må** have lov til at glæde jer, I **har** ret til glæde! At tage sig af nøden i verden er ikke børnenes sag, men de voksnes opgave. Dengang ingen udover de professionelle, kendte meget til pædagogik og psykologi, var det vigtigste for vore mødre deres børns latter. Glæden er en vigtig kraftkilde for hele livet. Den, der som barn ikke har lært glæden og det gode humør at kende, hans sjæl er forkrøblet, hans hjerte er hårdt.

Hvad vi længes efter er glæde, et lyst sind, humør. Ve den, der har glemt glæden.

Vi er lærde nok! Hvad vi mangler er glæde. Hvad vi behøver er håb. Kun et glad menneske har den kraft og den viljestyrke, der skal til for at håbe. Håbet sætter noget i gang, det modsatte, fortvivlelse, sætter intet igang. At fortvivle betyder at give op, at slå sig til tåls. »Det tjener jo intet formål«.

At kunne håbe og at **ville** håbe er umiskendelige tegn på kraft. Vi er lærde nok. Hvad vi mangler er glæde. Hvad vi behøver er håb. Hvad der er nødvendigt for os er tillid.

Tillid forudsætter håb. Så længe vi håber, så længe vi har tillid, lever vi virkelig. -Vor tillid vil give andre nyt håb, nyt mod.

Men også håb og tillid kommer kun fra et glad hjerte og et lyst sind.

GLÆDE - HÅB - TILLID - ET LYST SIND

Ved de tyske gilders generalforsamling på Burg Rieneck den 27. 09. 1981.

GILDEMESTERSTÆVNE

27.-28. august 1988

Et rekordstort antal gildemestre mødte i år op på Askov Højskole, for at deltage i årets gildemesterstævne. Forventningerne var skruet højt op, og alle glædede sig til, sammen med »lidelsesfæller« at diskutere vores fremtid ind i det næste århundrede.

Det landsdækkende udvalg for »Gilderne mod år 2000« havde fremsendt et velformuleret og godt disponeret sammendrag af de mange forslag, der i den forløbne 2-års periode er sendt ind til Landsgildekontoret.

Jeg talte med en del gildebredre på vej til Askov, og jeg kunne registrere, at det udsendte oplæg havde inspireret den enkelte gildemester, og rigtig mange var sat op til en livlig og konstruktiv debat.

Ca. 250 deltagere blev budt velkommen af vores landsgildemester, specielt blev vore gæster: repr. fra KFUK-spejderne, KFUM-spejderne, Det danske Spejderkorps, Landsgilderne i Sverige og Norge samt repr. fra Sct. Georgs Fonden og IFofsag budt hjertelig velkommen.

Eftermiddagens program var lagt i hænderne på to dygtige konsulenter, der tidligere har brilleret med fantastisk inspirerende oplæg til livlig diskussion mellem gildebredre. - O.K. Deres oplæg var faktisk rigtig godt, og på trods af lidt meningsforvirring omkring gildebevægelsens terminologier kontra de

tilsvarende i erhvervslivet, var indholdet af oplæg og debat givende og bestemt brugbart - også i gildehverdagen.

Det store spørgsmål efter lørdag eftermiddag var, det vi har gennemgået nu, kan vi bruge det i forbindelse med diskussionen omkring weekendens emne? - hertil må beklageligvis svares: næppe. Det var synd, for mange deltagere følte sig nok lidt snydt. Omvendt er der ingen tvivl om, at vi fremover, dels i gildet, dels i vores private virke, kan benytte nogle af de værktøjer, vi blev præsenteret for lørdag eftermiddag.

Lørdag aften bød på den helt store oplevelse, gildehal med landsgildeledelsen i højsædet, og en stor flok veloplagte gildemestre, der sang og levede med i hallens forløb. Måske lidt forvirring omkring påklædning, det havde nok været hensigtsmæssigt om landsgildeledelsen havde løftet sløret for, hvilken påklædning de ville »anlægge«. Nuvel det var en pragtfuld gildehal, der rummede lige netop alle de ting, vi som gildebredre holder af. Den efterfølgende spisning og sammenkomst var - som altid - hyggelig og givende, det var jo netop her, man havde mulighed for at få nye impulser fra kollegaer fra det ganske land. For nogen blev det sent, men de fleste fandt dynerne kort efter midnat.

Søndag bød på oplæg til diskussion om gildernes fremtid, og det var nogle ivrige grupper, der sultent kastede sig over weekendens emne. Efter 1 1/2 times diskussion samledes vi for at høre på 3 af arbejdsgruppernes resultater. På trods af den korte tid, der havde været til rådighed, kom der 3 overordentlig vægtige svar fra grupperne. De øvrige 19 grupper afleverede deres notater til ledelsen, således at man kan sammendrage resultaterne til det videre arbejde.

Efter en kaffepause fortsatte stævnet med indlæg fra Sct.Georgs Fonden, her skal specielt fremhæves kollegiarbejdet i Hillerød, som eksempel på, at Sct.Georgs Fonden også arbejder med andre ting end børnegårde, ja, kun fantasien sætter grænser for, hvordan vi kan udnytte dette enestående tiltag: »Sct.Georgs Fonden«. Et indlæg fra Robert Madsen om IFofsag blev det også til, og Robert opfordrede alle til at slutte op omkring den internationale generalforsamling i 1989, som holdes i Ålborg.

Spørgsmål til Landsgildeledelse + redaktører var hurtigt overstået, der var 2 spørgsmål til min kollega redaktøren for Sct. Georg - det var alt

Efter afsluttende taler fra gæster og landsgildemester sluttede gildemesterstævnet med en frokost, så alle kunne forlade Askov Højskole omkring kl. 14.00.

Indtrykkene fra en sådan weekend er utrolig mange, og som så ofte før, går der et stykke tid før man har fordøjet det hele. Det at være sammen med ligesindede i en weekend er i sig selv noget

givende, og jeg tror, efterhånden som indtrykkene får lov at sætte sig, vil der også af dette stævne komme en mængde nye tiltag og idéer til gavn for vores fælles bevægelse.

Bjarne

DINE BØRN

Dine børn er ikke dine børn. De er sønner og døtre af livets længsel efter sig selv.

De kom gennem dig, men ikke fra dig, og skønt de er hos dig, tilhører de dog ikke dig.

Du kan give dem din kærlighed, men ikke dine tanker, for de har deres egne tanker.

Du kan give hjem til deres legemer, men ikke til deres sjæle, for deres sjæle hviler i fremtidens hus, som du ikke kan besøge end ikke i dine drømme.

Du kan forsøge at blive som de, men stræb ikke efter at forme dem som dig selv.

For livet går ikke baglæns og dvæler ikke ved i går.

Kahlil Gibran

Fra »Nyt Aspekt« nr. 1/1986

HVIS JEG SKULLE LEVE MIT LIV OM

Jeg ville turde gøre flere fejltagelser.
Jeg ville slappe af - være mere smidig.

Jeg ville være mere enfoldig.
Jeg ville tage færre ting alvorligt.
Jeg ville tage flere chancer.

Jeg ville have flere oplevelser.
Jeg ville bestige flere bjerge og svømme over flere floder.

Jeg ville spise mere is og færre bønner.

Jeg ville måske have flere vanskeligheder - men færre indbildte.

Ser du, jeg er en af dem, der lever følsomt og sundt - time efter time - dag efter dag.

Åh, jeg har haft mine øjeblikke, og hvis jeg skulle leve om igen, ville jeg have flere af dem.

Faktisk ville jeg prøve på ikke at have noget andet - kun øjeblikke: Det ene efter det andet, i stedet for at leve så mange år med tanke på morgendagen.

Jeg har været en af dem, som aldrig tager nogen steder uden et termometer, en varmedunk, en regnfrakke, en faldskærm.

Hvis jeg skulle leve om, ville jeg rejse med mindre bagage.

Hvis jeg skulle leve mit liv om, ville jeg begynde at gå barfodet tidligere om foråret - og blive ved længere hen på efteråret.

Jeg ville danse mere

Jeg ville unde mig selv flere karusellere.

Jeg ville plukke flere TUSINDFRYD.

Digt af Nadine Starr - 85 år

MED m/f DRONNING INGRID på krydstogt

Det danske Spejderkorps havde lørdag den 3. september chartret m/f Dronning Ingrid som optakt til arrangementet »**Blå Leder**«.

1800 ledere fra hele landet drog i særtog til hhv. Nyborg og Korsør. På skibet ventede en mængde aktiviteter lige fra diskussion om mål og midler til et O-løb strækkende sig over 4 dæk. Der var en summen af aktivitet over alt med musik, sang, dans, diskussioner, gensyn, informationer, prøvespisning og meget mere.

Formålet med denne aktivitet var, at markere starten på projekt **Blå Leder**, et projekt, der skal løbe frem til næste års store begivenhed **Blå Sommer '89**. Blå Sommer er korpsets store landslejr, der kommer til at foregå på korpsets egen egendom Stevninghus/Holm. Her venter man mellem 15- og 20.000 spejdere.

Blå Leder skal i perioden frem til næste sommer være med til at tydeliggøre det store frivillige og ulønnede job 5-6000 ledere gør i DDS. **Sparekassen SDS** er indgået i en samarbejdsaftale, hvor SDS sponserer med et beløb på 250.000 til aktiviteter i DDS i den kommende periode. Et spændende tiltag, der skal vise, hvordan erhvervsliv og spejderkorps kan få gensidig glæde af en sponsorkontrakt.

Der er liv i DDS, der sker noget, det skal blive spændende at følge aktiviteterne i det kommende år.

bjarne

LANDSGILDERÅDET (LGR)

LGR holdt sit tredje møde i denne samling i forbindelse med gildemesterstævnet på Askov højskole.

Mødet, der blev afholdt under søndagens gruppearbejde, indeholdt en orientering omkring G.A., der afholdes i Ålborg sommeren 1989 - Vedtægter for Sct.Georgs plakketten - orintering vedr. kontaktudvalg, kursusudvalg m.v.

Sct.Georgs plakketten

Denne nyskabelse blev fremvist på gildemesterstævnet. Idéen er, at Sct.Georgs Gilderne hvert andet år, i forbindelse med landsgildetinget, uddeler en plakkette med et tilhørende beløb til en person, der har markeret sig på en måde, der falder i tråd med Sct.Georgs Gildernes ånd.

Plakketten er et smukt skåret relief af Sct. Georg og dragen, et spændende tiltag.

Gilderne imod år 2000

Dette emne blev naturligvis diskuteret på LGR-mødet, og man enedes om at afsætte ganske megen tid på det førstkommende rådsmøde i oktober til denne sag. Tanken er, at LGR vil lave en køreplan for, hvordan de forskellige nye idéer kan bearbejdes, og hvornår evt. lovforslag skal fremlægges for landsgildetinget. Det er LGR's håb, at der kommer mange reaktioner fra enkeltgilder eller distrikts/stadsgilder inden udgangen af september 1988, men også efter dette tidspunkt er tanker fra landets gilder velkommen.

red.

»VÆR BEREDT«

Hvor livet blev let at leve
hvis alle, vi traf på vor vej,
smiled imod os og hilste:
Jeg ved noget godt om dig.

Og ber den svage dig hjælpe
- sig ja og svar aldrig nej.
Der bor noget godt i os alle,
og jeg tror på det bedste i dig.

Glem aldrig det gyldne løsen
i hverdagens hurlumhej.
Du ved noget godt om os andre,
vi ved noget godt om dig.

Digt af Karla Frederiksen

VI TRÆKKER STREGER

Vi trækker streger og sætter skel
imellem andre folk og os selv.
Vi taler om børn, som vi kalder ægte
og andre hvis ægthed vi vil benægte.
I evangeliet får vi at vide,
han stillede sig på de uægtes side.
Og alle dem der faldt udenfor strengen,
dem slog han følge med hele vejen.
Så ingen af dem, som Vorherre skabte
skal kaldes udenfor og fortabte.
Han fjernede grænser og slettede skel
og derfor slog de ham også ihjel.
Han satte en streg over hver en streg
som sættes imellem dig og mig.
Det danner et kors, naturligvis
og det blev hans kærligheds høje pris.
Hans kærlighed sletter julenat
de streger og skel vi selv har sat.
Johannes Møllehave

fra SPOREN

Sct. Georgs Gilderne i Frederikssund

STYRKE ELLER SVAGHED

Hvad er det, der er den bedste måde at styrke og glæde et menneske? Efter min mening er der kun eet godt svar på dette - at dette menneske får lov til at gøre noget for andre, noget der har værdi for andre og gør livet gladere for dem. Jeg skriver med vilje "får lov til", for det er en gave at få lov til at hjælpe.

Den franske filosof Jean Paul Sartre skriver i sin moralfilosofi, at hvis du beder et andet menneske om hjælp, så giver du det menneske en gave. Du giver det din tillid og siger: "Jeg er svag og har brug for din hjælp, du er et værdifuldt menneske for mig". En sådan melding vil glæde og styrke ethvert menneske. Lykken er, at der er brug for ens hjælp, og at andre synes, at man duer til noget, at man er værdifuld og hører med til fællesskabet.

For rigtigt at kunne hjælpe, er det nødvendigt, at man, som vores filosof Søren Kierkegaard siger, kan gå hen til det menneske, man vil hjælpe, og forstå, hvad det menneske forstår. Dermed menes, at man må kunne sætte sig i det menneskes sted, have empati, det vil sige indfølelse. Sympati og medfølelse er der ikke brug for, men en forståelse af det menneskes følelser og situation. Samtidig skal man have ydmyghed, og man må ikke komme som den store frelser, der bare kan og klarer det hele. Gør man det, siger man indirekte, at det menneske, man vil hjælpe, er et skvat, som ikke kan klare sig selv, og bidrager herved til at undertrykke og til at få mennesket til at føle sig svagt og mindreværdigt. Har man ikke empati og ydmyghed, er man, som Søren Kierkegaard siger, en "indbildning", som ikke er i stand til at hjælpe nogen, og som i stedet for at hjælpe egentlig vil beundres af den, man vil hjælpe.

Vil man hjælpe et svagt, nedkørt menneske, der måske også føler sig ensomt og værdiløst, så er den bedste hjælp at bede dette menneske om at gøre noget for éen selv, for en organisation som f.eks. Røde Kors eller lokalsamfundet. Når man føler, at der er brug for én kommer glæden og styrken og fornemmelsen af et ligeværdigt tilhørsforhold af sig selv.

Vi kan uden videre overføre de samme betragtninger på gilderne. Vores styrke og ret til overlevelse ligger i at få lov til at hjælpe i vores samfund, at der er nogen, der giver os den gave at melde at de har brug for os. Og at vi har tilstrækkelig indfølelse og ydmyghed overfor dem, vi skal hjælpe, eller det, vi skal hjælpe med.

Det er nok det sidste, det har knebet med i forholdet til de aktive spejdere, og resultatet er så blevet, at vores hjælp er blevet afvist i en række tilfælde, at vores forhold til de aktive er blevet svækket, og at tilgangen til gilderne nærmest er hørt op. Dette har nu svækket os, så det er os, der har brug for hjælp fra de aktive spejdere. Vi har brug for, at de har brug for os.

Også i forholdet til vores lokalsamfund ville det være godt for gilderne, hvis der var nogen, der ville give os den gave at bruge os, både i den fælles omsorg, der altid er brug for i et lokalsamfund, og til opgaver, hvor vi har en naturlig kompetence på baggrund af vores tid som spejdere.

Miljøbeskyttelse og naturværn og -pleje samt indføring af fritidsmennesket i naturens herlige muligheder var det helt naturligt, at vi kunne påtage os.

På sådanne måder kan vore gilder, og gildebevægelsen som helhed, rejse os som fugl Fønix fra asken, og genvinde vores styrke.

Carsten Vagn-Hansen
Sgm. Åbenrå
fra Information
Sydjydsk Provincial

DU SKAL ALDRIG ÆRGRE DIG

Efter et gammelt digt ved Lili
Hübschmann

Jeg sad engang i Lübeck
i et gammelt Hanse-hus,
fra katedralen nær ved lod
et mægtigt, klangfuldt brus
af skønne klokketoner ...
og på væggen læste jeg
et digt af Rudolf Tarnow -
det har fulgt mig på min vej.

Hver gang, en "fare" truer mig
af ærgrelsernes spind,
da tænker jeg på dette digt,
som lever i mit sind,
det nynner, og jeg hører end
det skønne klokkespil:
"Lad være med at ærgre dig !
Du kan det, hvis du vil !":

"Du skal aldrig ærgre dig,
det er det ikke værd,
men søg det lyse på din vej,
alt smukt og godt du ser. -
Fandt du måske, at den og den
var tåbelig, ja, skør,
så husk: Enhver kan griller få,
du selv bli'r stundom ør !

Du skal aldrig ærgre dig,
det tjener intet godt,
og det vil bare skade dig
i stort såvel som småt.
Det vil kun sløre til dit blik
som damp og skorstensrøg
så ej du ser den smukke fugl,
som tæt forbi dig fløj.

Lad aldrig uret ærgre dig,
bliv ikke trist og sur,
nej, vend det ryggen, gå din vej,
en lang og dejlig tur.
Husk på: Dit liv er kun så kort,
men dødens nat er lang -
le ærgrelser og uret bort
og syng en munter sang !"

PROBLEMER PROBLEMER PROBLEMER

Et af de mest almindelige ord i det danske
sprog er ordet PROBLEM.

Jeg har problemer - I har problemer - alle
har problemer. Hvor jeg før forbandt ordet
med livets reelle problemer, som kun
optrådte af og til i min barndom, så må jeg
nu undrende og ofte passivt lade mig over-
bevise om, at også min dagligdag er fyldt
med problemer.

Ikke mindst fra en effektiv og salgbar
problem-industri, der i bedste mening lever
af at rejse problemer og af at løse proble-
mer, som ikke er der.

Jeg læser dagligt om sundhedsapostle-
nes skiftende alarmer om kostens helbre-
dende eller dødbringende effekt - ja, selv
tandindustrien har fået så godt fat, at jeg
efterhånden er overbevist om, at tygnings-
og paradentose-problemer udgør det cen-
trale indhold i menneskelivet.

Problemløsning er også blevet en
væsentlig del af mit arbejde, og jeg er derfor
tilbøjelig til at gøre fyldest for min løn og
bruge den overenskomstbestemte ar-
bejdstid til at pege på nye problemer, jo

bedre samvittighed og måske også større status og større karriere.

Jeg må derfor erkende, at der er ringe vilkår for at snakke sig til rette med hinanden og blandt ligemænd finde ud af tingene ved en sludder, et skænderi, en håndsrækning, en vittighed, et skulderklap, lidt kærlighed og sammenhold - eller måske den ofte kloge mulighed: at lade problemet ligge uden at trække det frem til almen beskuelse og debat. Hvor man tidligere brugte ord som sorger og glæder, taler vi nu om større og mindre problemer. Den, der før tog sig "en tår over tørsten", har nu et alkohol-problem. Den, der før var "lidt til side", er nu et afvigerproblem.

Det alvorlige er, at der er fællestræk ved disse sprogændringer.

Sorger og glæder er menneskelige følelser, som er ens egne, og som man i sidste ende kun selv kan komme til rette med, men problemet kan behandles af andre. Den der er "lidt til side" er et menneske, men et afvigerproblem er en sag, der kan behandles.

Fællesnævneren er ordet problem - og problemer kan analyseres, behandles og løses.

Tænk, at blive til et problematisk problemkompleks, der kan problematiseres, katalogiseres, analyseres - før der foreligger en problemforenkling, problemformulering og problem-løsning.

Ville det ikke være velgørende at kunne sætte et problem-filter op mellem sig selv og den verden, hvor man er bekymret for alt og alle, så dagligdagens store og små problemer kunne spaltes ud i små over-skuelige enheder, der kan behandles og løses. Det må da være lettere end at slæbe hele sit "JEG" med sig overalt i et uoverskueligt liv.

Det er lettere at bekymre sig end at bruge sig. Det er i det hele taget lettere at gøre livet til et problem - end at leve det!

*fra Vadestedet
Sct. Georgs Gilderne i Vejle.*

GODT ER MED VARM HÅND, VEN AT MØDE

- en linie taget ud fra vers af bjarkemål.

Jeg håber, at alle gildebrødre kan sige JA til denne linie uden skelen til, at ikke alle kan være ven med alle, men at vi som gildebrødre alligevel kan række hånden frem og med varme byde nye som gamle gildebrødre velkommen til et forhåbentlig godt og positivt samarbejde i det kommende gildeår.

Vor gildebevægelse kræver respekt! Og viser vi ikke den respekt, vil vort gildevirke aldrig blive fuldkomment, der er stadig nogle ting, som vi hver enkelt synes kunne være anderledes, men det kommer måske, så det bliver til fælles bedste?

Efter endt ferie fra vort arbejde og fra gildebevægelsen håber jeg, det har bragt livsglæde og friske kræfter og mod på og lyst til at udføre et stykke nyt arbejde såvel privat som gildemæssigt, dette arbejde kan man så udføre, fordi det nu engang skal udføres, men man kan også - og det er langt bedre - udføre det af lyst; forudsætningen er, at man har hensigt og et mål, der rækker ud over det allernærmeste (og det har VI, ikke sandt?)

Vi har i hvert fald alle ved vor optagelse lovet og afgivet løfter, bl.a. at vi vil gøre vort yderste og af bedste evne og vilje for at bevare vore omgivers agtelse og respekt. Gildets mål er menneskers broderliggørelse gennem egen forbedring og et godt eksempel til efterfølgelse for andre, og i den forbindelse skal vi erindre os, at hvad vi lover, skal vi efter yderste evne holde, modsat kan man volde en del fortræd.

Der er en vis rytme i alt her i livet og i alt omkring os; den følger os fra fødsel til grav, og i en af disse rytmer har vi afsluttet en ferie og således begyndt en anden rytme af den side af tilværelsen, vi som gildebrødre gennemlever, forhåbentlig med fornyet energi til påbegyndelse af det arbejde, der ligger foran os.

For mit vedkommende og forhåbentlig for os alle har jeg glædet mig til igen at være sammen med brødre, hvor jeg føler et fællesskab, som igen giver et rigt udbytte i form af mange gode og indholdsrige stunder. Glem ikke vore idealer, hvor gensidig tillid og tolerance er et nøgleord (men desværre i mange sammenhænge efterhånden er en sjælden vare).

Gildebrødre - VÆR BEREDT!

*fra Information & Debat
Sct. Georgs Gilderne i Kolding*

SKØNHEDSRÅD

For at få pæne læber
skal du sige venlige ord.

For at få pæne øjne
skal du se det bedste i mennesker.

For at få pænt hår
skal du lade et barn stryge sine fingre igennem det.

For at få en slank figur
skal du dele din mad med andre.

For at få en naturlig værdighed
skal du tænke på, at du aldrig er alene.

For at få pæne hænder
skal du række dem frem når nogen trænger til en hjælpende hånd.

GRATIS GLÆDER

Hvor er det dejligt med de få gratis glæder, vi endnu har. Lad mig her nævne et par stykker: Klimaet og naturen.

Efter den smule vinter vi har haft, har vi alle glædet os over, at temperaturen ikke nåede ned på de frostgrader, som vi havde sidste vinter, - og vi har glædet os over, at vi ikke har haft de store problemer med sneen, og vi har glædet os over, at varme-forbruget ikke har været så stort, - ja - da glæder det os alle, igen at hilse forårets komme. Der sker noget i naturen, vi kan glæde os ved at se alle de dejlige forårsblomster, som desværre snart er afblomstret, men - glæd dig, andre blomster er på vej. Vi glæder os over igen at se

trækfuglene og høre deres "kalden", og vi lytter med glæde til fuglenes dejlige "sang".

Vi nyder med glæde de første varme solstråler, og nyder i fulde drag den friske brise / blæst. Vi glæder os til at se naturen skifte karakter - fra den sorten muld til de dejlige lysegrønne farver - og vi glæder os til at gøre haven i stand efter vinteren.

Vore tanker går mod sommeren, hvor vi kan glæde os til dejlige ture i skoven og til stranden.

Sådan kunne jeg fortsætte, - og sig så ikke, at al ting koster penge i dagens Danmark.

Lad os sammen glæde os derover !!

*fra STADEN
Sct. Georgs Gilderne i Slagelse*

VI ER MENNESKER

Livet er skænket os som gave. Ingen af os har bedt om at blive skabt. Men af alle skabninger er mennesket nok den mest gådefulde.

Menneskelivet består af forskellige perioder. Barndommen burde være lykkelig, og de, der har haft en lykkelig barndom, har fået den bedste start i livet og er dermed bedst udrustet til at tage de glæder, sorger, modgang, fristelser og opgaver op, som livet senere vil byde på. Men vi må aldrig glemme, at vi er mennesker. Enhver er sig selv og skal ikke agtes efter køn, alder, slægt eller stilling i samfundet, men efter sin egen indsats.

Ingen er alene, som hjælper en anden, og vi kan være hinanden til umådelig stor hjælp ved at lytte og stole på hinanden.

Det er engang sagt: »Man kan kun skabe pålidelige mennesker på een måde - ved at vise dem tillid«.

Mennesket har mange behov og i kampen for at få disse opfyldt, er der mange, der knuses eller bukker under. Der er først behovet for det daglige brød; det er et vidt begreb. Her er vist faren for og årsagen til mange menneskers ulykke i dag, at man i kampen for at opnå alle de materielle goder, der frister, forsømmer det, som har større og virkelig værdi, og at dette måske først indses, når det er for sent og stumperne af det, som gled forbi, ikke mere står til at redde. Lad os ikke overse et sådant menneske, når vi møder ham eller hende, thi da er vi alle medbærere af hinandens byrder. Vor vigtigste opgave er ikke at gøre det, som ligger fjernt ude i fremtiden, men at gøre det, der ligger lige ved hånden.

*fra Information & Debat
Sct. Georgs Gilderne i Kolding*

SMÅ BLOMSTER I LIVET

Der sad en gammel indianerhøvding uden for sit telt og tænkte på morgendagens begivenheder. Han ville sætte stammens unge mænd på en prøve ved at lade dem bestige et nærliggende bjerg.

Om morgenen mødte de unge op og var selvsagt spændt på, hvad opgaven bestod i. Høvdingen kaldte dem til sig og sagde: »Se på bjerget derovre, udvælg jer et punkt og prøv om I kan nå det, men jeg beder jer om at bringe mig noget levende fra stedet, I når«. De

unge mænd skyndte sig af sted, mens høvdingen blev siddende og så efter dem.

Allerede ved middagstid kom det første hold tilbage medbringende en smuk buket af brogede blomster. Høvdingen så på dem og sagde: »Jeg er skuffet over jer, disse blomster har I plukket ved bjergets fod, I har end ikke prøvet på at komme op«.

Hen på eftermiddagen kom et andet hold tilbage medbringende en buket af bomuldsplantens grene. Disse vokser et lille stykke op ad bjerget, og høvdingen sagde: »I har dog klatret«.

Ved solnedgang kom endnu et hold, som bragte høvdingen et buket ceder-grene. Høvdingen vidste naturligvis at cedertræet voksede halvvejs oppe ad bjerget og sagde til de unge: »I har klatret, men hvorfor vendte I så hurtigt tilbage?«

Sent på aftenen vendte det fjerde holde tilbage medbringende en buket små forkrøblede grene, som vokser højt oppe over trægrænsen. Høvdingen betragtede glad buketterne og roste drengene: »I har gjort ret. I har endog prøvet at nå de høje vilde klipper«. Men høvdingen blev siddende for at vente, der manglede endnu en enkelt ung mand. Først den næste dag ved middagstid dukkede han op, tomhændet.

»Undskyld, at jeg ikke medbringer noget, men der voksede slet ikke noget, der hvor jeg var. Jeg har haft det så pragtfuldt og oplevet det skønneste i mit liv. Det var så ubeskriveligt smukt at se solen stå op over det store blå hav«.

»Jeg vidste det«, sagde høvdingen, »Jeg så det på dit ansigt, for alt, hvad

du har set, har du gemt inden i dig«.

Dette var jo en slags eventyr. Eventyr har som regel en slags morale - også dette. Næmlig noget med at sætte sig et mål og prøve at nå det.

Vel kan vi nøjes med de små blomster, der vokser ved bjergets fod, og det står os frit for, om vi vil klatre højere op.

Jørgen
fra VESTERHAVET
Sct. Georgs Gilderne i Esbjerg

HØJSKOLEN ROLD SKOV Spejderhøjskolen - for alle

Så er Højskolen Rold Skov åbnet. Den 10. september lød startskuddet til dette spændende tiltag.

Spejderhøjskolen - vi gildebrødre har nok lidt svært ved at kalde den andet - har et meget spændende tilbud i efterårsferien.

Fra lørdag den 15. oktober til fredag den 21. oktober slår højskolen portene op for et ugekursus med den spændende titel **Indian Summer**. Kursets indhold kommer til at bestå af 5 elementer:

Skoven: hvor der vil blive arrangeret ture i Danmarks største skov, Rold skov. Her er rige muligheder for svampeture m.v.

Naturopdagelse: Unikke lokaliteter, steder du aldrig ser som »almindelig« turist, krydret med lokale folks beretninger om sagn og historie.

PROVINCIALJOURNALISTER

Nordjylland:

Tove Jacobsen, Fuglevænget 13
9000 Aalborg - 08 13 87 85

Midtjylland:

Birthe Winther, Bredgade 2,
8850 Bjerringbro, tlf. 06 68 10 29

Syddjylland:

Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming, Tlf. 05 17 27 66

Fyn:

Lizzi Zander, Kløvervej 53,
5750 Ringe, tlf. 09 62 19 68

Nord- og Nordvestsjælland:

John Pri, Linderupvej 3,
3600 Frederikssund, tlf. 02 31 31 94

Storkøbenhavn og Bornholm:

Lillian Deleuran, Virumvej 138,
2830 Virum, tlf. 02 85 10 52

Sydsjælland og Lolland-Falster:

Poul Erik Johansen, Skovmøllevej 3,
Myrup, 4700 Næstved, tlf. 03 76 12 10

Collageudvikling: I det kreative værksted vil der bl.a. være mulighed for at deltage i efterårets største naturcollage, men her er der naturligvis også mulighed for at deltage i mange andre kreative udfoldelser.

Folkedans + -musik: Med højskolens nære beliggenhed ved Rebild, er det naturligt at benytte sig af Rebildmusikanterne. Der vil være mulighed for at lære folkedans fra forskellige egne og lande.

Sang + musik: At synge er en naturlig del af en højskoles arbejde. Har du mulighed for det, så medbring eget musikinstrument, guitar eller tuba, alt er lige velkomment.

Vedlagt dette nummer af **IMPULS** finder du en folder om dette specielle efterårskursus. Du kender »dine« gildebrødre, hvis du ikke har mulighed for at præsentere muligheden for hele gildet, så prøv at kontakte de, der har mulighed for at benytte dette tilbud. Det kan ikke nås at få tilbuddet ud på anden måde, derfor overlades det til gildeledelserne at gøre et stykke PR-arbejde for efterårets oplevelse på **HØJSKOLEN ROLD SKOV / Spejderhøjskolen** - for alle.

red.

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggersgade 1, 1460 København K., tlf. 01 32 27 33 og sendes til Samtlige gildeledelser. Tegninger i IMPULS må frit bruges i forbindelse med gildearbejdet herunder blade, løbesedler m.v. IMPULS udkommer 4 gange årligt. Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 03 83 45 23.